

Ucenicul vrăjitor

În deschidere, pentru a reda mai bine atmosfera liniștită și calmă, răsună acorduri de clarinet, iar mai apoi de flaut, care redau o stare generală de armonie imperturbabilă, placidă.

În continuare, schimbarea de ritm portretizează perfect schimbarea atmosferei și a stării generale. Ni-l putem imagina pe ucenicul vrăjitor umblând prin atelierul superiorului său, scotocindu-i prin lucrurile fermecate și provocând un haos total. Linia melodică sugerează agitație, starea de calm fiind perturbată de starea de dezordine și haos în care se află atelierul. Ritmul alert și carecum sacadat ne spune faptul că obiectele vrăjite alargă peste tot, sar, dărnă rafturi, în timp ce ucenicul încearcă să restabilească ordinea în atelierul vrăjitorului. Schimbarea, încă o dată, a ritmului denotă o fază comică - ritm lent, produs de tubă și trombon, ritmul tipic pentru o fază în care un personaj este urmărit de alt personaj - care nu se lasă văzut de cel pe care-l urmărește - cu scopul de a-i distra pe toți care participă/asistă la acea fază.

În final, ritmul denotă revenirea lucrurilor la normal, odată cu venirea vrăjitorului - revenirea la starea de liniște și calm cu care a început totul.

Per total, opera / lucrarea muzicală „Ucenicul vrăjitor” de Paul Dukas mi-a plăcut, mi-a adus aminte de poveștile și năzbiturile copilăriei și m-a făcut să-mi imaginez o întreagă poveste, pornind doar de la acest fragment muzical.